

гр. Перник, 12.04.2012г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и първи март през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

При участието на секретар: И.И.***, като разглежда докладваното от съдията адм. дело № 447 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 – 178 от АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Н.Д.А.,***, с която жалба е оспорил решение № ***** от 31.10.2011г. на директора на ТП на НОИ-РУ"СО" гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 20.07.2011г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник изразяващо се в отказ да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателя излага в жалбата си доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение. Претендира същото да бъде отменено без да конкретизира в какво точно се изразява неговата незаконосъобразност. Твърди, че има изискуемите се години за ранно пенсиониране, а административния орган е отказал да зачете определени години положен труд, като труд втора категория. С оглед на това моли решението да бъде отменено и делото да се върне на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на разноски.

Ответната по жалбата страна Директор на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. В съдебно заседание подробно развива съображенията си за правилност и законосъобразност на оспорвания акт, поради което пледира жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд-Перник, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице, което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол-решението на ръководителя на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, по следните съображения:

Производството пред административния орган е в изпълнение на влязло в сила решение № 6617 от 12.05.2011г. постановено по АД № 425/2011г. по описа на Върховен административен съд, с което е оставено в сила решение № 219 от 24.11.2010г. постановено по АД № 470 по описа на Административен съд Перник. С последното решение е отменено решение № ***** от 13.09.2010г. на директора на ТП на НОИ, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 28.06.2010г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване по отношение на искането на А***. и пенсионната преписка е върната за ново разглеждане от административния орган.

При извършената повторна проверка по заявлението за отпускане на пенсия административния орган е изискал от осигурителя длъжностните характеристики за длъжностите мебелист и дърводелец. В констативен протокол № 13 от 18.07.2011г. е отразено, че при осигурителя няма производствена характеристика за посочените длъжности и че в предприятието никога не е имало целогодишно производство на дограма и мебели. Прокуриста на дружеството в писмо е уведомил пенсионния орган също, че до 2000г. липсват длъжностни и производствени характеристики и предприятието е категоризирано от трета категория труд. В хода на административното производство са постъпили карта на оценка на работника от 1990г., съглашение № 129 от 18.05.90г., длъжностна характеристика за длъжността дърводелец от 2001г., удостоверение УП-3 за осигурителен стаж.

В хода на съдебното производство е изслушана съдебно икономическа експертиза, заключението на която се цени като компетентно дадено. От същото се установява, че за периода от 18.12.67г. до 31.12.1982г. жалбоподателят е изпълнявал длъжността мебелист в мебелен цех на бившия завод "Недялко Савов" гр. Брезник. В периода от 01.01.1983г. до 01.12.1997г. е бил на длъжност дърводелец на дървообработващи машини в същото предприятие. За периода от 01.12.1995г. до 30.10.1997г. е на длъжност мебелист. Тези изводи вещото лице е направило след съпоставка с отразеното в трудовата книжка, ведомостите за заплати и издаденото удостоверение за осигурителен стаж и възраст. Общият трудов/осигурителен стаж към момента на подаване заявлението за пенсиониране е 41години, 10месеца и 13 дни. Вещото лице дава и заключение за размера на осигурителните вноски върху заплатите на работещите по трудови правоотношения, като за периода от 18.12.67г. до 28.02.91г. размера на осигурителната вноска е общ и покрива всички осигурителни рискове. Осигурителната вноска е изцяло за сметка на работодателя и се начислява върху изплатеното брутно месечно трудово възнаграждение. От 01.03.1991г. до 28.02.96г. осигурителната вноска е диференцирана според условията на труд-за първа категория-50%, за втора-45% и за трета-35%, като за този период за всички работници във фирмата, в т.ч. и за

жалбоподателя размерът на осигурителната вноска е 35%, което съответства на трета категория труд. За периода от 01.03.96г. до 30.11.97г. е осигуряван за работа при трета категория труд. Заключение на изслушаната експертиза се цени в цялост и от него настоящия състав прави извод, че общият осигурителен стаж на жалбоподателя е правилно определен от административния орган и същият към момента на подаване заявлението за пенсиониране е 41години, 10месеца и 13 дни зачетен в условията на трета категория труд.

По делото бе допуснат до разпит като свидетел Т.Д.***. От свидетелските му показания се установява обстоятелството, че лицето е работило на дървообработващи машини и не е бил целогодишно зает с тази дейност. Същият заявява, че и той се е пенсионира в условията на трета категория труд. Показанията му се кредитират доколкото съответстват на фактическата обстановка установена от административния орган касателно заемана длъжност.

По делото бе допуснат до разпит като свидетел и В.И.***. От свидетелските му показания се установява, че в периода от 68г. до 86г. двамата с жалбоподателя са работили в мебелен цех към завод "Неделко Савов", като са работили на преси с винтове, лепили са фурнир на детайли, шлайфали са и са лакирали заготовки за мебели, като през годините производството се е променяло. Показанията му се кредитират, защото същите кореспондират с писмените доказателства касателно заеманата длъжност мебелист и свидетелстват, че действително жалбоподателят в този период е заемал тази длъжност.

Така описаната фактическа обстановка се възприема от представената и приета като доказателства по делото административна преписка, от събраните гласни доказателства и от изслушаната съдебно икономическа експертиза. Въз основа на всички посочени по-горе и обсъдени в съвкупност доказателства състава приема за безспорно, че за периодите, както следва жалбоподателят е заемал следните длъжности: от 18.12.67г. до 20.10.1969г.-мебелист; от 20.10.1971г. до 01.01.1983г.-мебелист; от 01.01.1983г. до 01.12.1995г.-дърводелец на дървообработващи машини и от 01.12.1995г. до 30.11.1997г. мебелист в осигурителя "Брист ХМ"АД гр. Брезник и завод "Неделко Савов"-предишното наименование на предприятието. Този извод се прави въз основа на записите направени в трудова книжка № 123 приложена по делото и кореспондира напълно с приетата и неоспорена от страните експертиза. Настоящия състав приема, че в отменения ПКТП няма определяне на категорията труд за професия мебелист, поради което този период от време, през който жалбоподателят е заемал длъжността мебелист правилно и в съответствие с действащата нормативна уредба е зачетен в условията на трета категория труд. Съгласно чл. 347 от КТ трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя и от нея е видно, че през периода

01.01.1983г. до 01.12.1995г. лицето действително е положило труда си на длъжност дърводелец на дървообработващи машини. Във връзка с тази длъжност по делото е налице съглашение № 12 от 18.05.1990г., карта за оценка на работника и длъжностна характеристика. От същите се установява, че в ЗХМ "Неделко Савов" е съществувал мебелен цех, в който е престоил своя труд жалбоподателя. С оглед на тези писмени доказателства и въз основа на показанията на Г.*** бившия колега на жалбоподателя настоящия състав приема, че лицето не е полагало труд във вредна и опасна за здравето среда, не е ползвало допълнителен годишен отпуск, намален работен ден или допълнително възнаграждение за работа в неблагоприятни условия на труд. От размерите на внесените осигурителните вноски безспорно се установява, че от 1991г. вноските се внасяни за трета категория труд. С оглед на изложеното настоящия състав приема, че не са налице материалноправните норми на т. 30в от ПКТП (отм.), тъй като "Брист ХНМ" АД гр. Брезник, не е било предприятие от отрасъл "Дърводобив, дървообработване и дървопреработване" съгласно т. 67 от ПКТП (отм.) и в него не съществувал обособен самостоятелен дърводелски цех за производство на дограма и мебели.

В изпълнение на влязло в сила съдебно решение № 219 от 24.11.2010г. постановено по АД № 470/2010г. по описа на АС-Перник пенсионния орган е извършил повторна проверка за периода от 04.05.2005г. до 14.03.2010г. за длъжността изпълнявана от жалбоподателя "банцигар" в "ТПП" ЕООД. За този период е в сила от 01.01.2000г., Наредба за категоризиране на труда при пенсиониране, която действа и понастоящем. Длъжността банцигар не е обхваната от длъжностите и професиите от II-ра категория труд, регламентирани в чл. 2. С оглед на това и по силата на чл. 3 от наредбата осигурителния стаж за периода от 04.05.2005г. до 14.03.2010г. следва да се категоризира като положен в условията на III-та категория, така както е приел и административния орган.

Въз основа на всичко изложено се налага извода, че не са налице кумулативно предвидените предпоставки на пар. 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, тъй като жалбоподателя към дата на подаване на заявлението няма изискуемите се петнадесет години осигурителен стаж положен при условията на втора категория труд.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма, при правилно прилагане на материалния закон и при спазване на процесуалните правила за издаването му. Акта е съобразен и с целта на закона. В този смисъл решение № ***** от 31.10.2011г. на директора на ТП на НОИ се явява законосъобразен индивидуален административен акт и не е налице нито едно от посочените в чл. 146 от АПК основания за отмяната му. Изводите на административния орган, постановил оспореното решение, с което е потвърдил обжалваното пред него разпореждане на ръководителя на "ПО" са правилни и обосновани, поради което и решението се явява законосъобразно.

Оспореното решение на ръководителя на ТП на НОИ е акт, който съдържа мотиви в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени с приложените към административната преписка писмени доказателства. Административния орган се е спрял и коментирал законовите разпоредби приложими в случая и е стигнал до правилния извод, че не са налице предпоставките на пар. 4, ал. 1 от КСО. След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилно приложение на материално правните разпоредби, органът е постановил акт, който следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на ТП на НОИ, гр. Перник сумата от 150лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на Н.Д.А.,*** срещу решение № ***** от 31.10.2011г. на директора на ТП на НОИ-РУ"СО" гр. Перник, с което е потвърдено разпореждане № ***** от 20.07.2011г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

Осъжда Н.Д.А.,***, с ЕГН ***** да заплати на ТП на НОИ/РУ"СО" гр. Перник сумата от 150лв., представляващи разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия: /п/